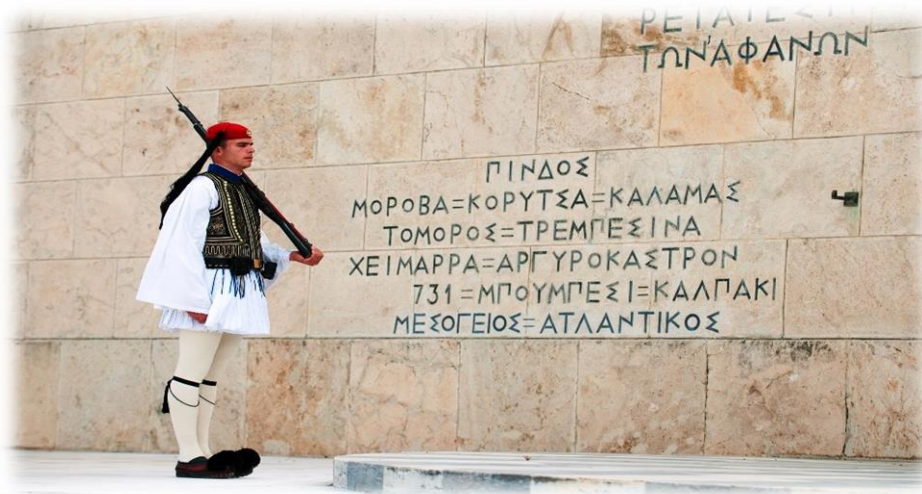

Η προς Πόλεμο Προπαρασκευή.

Γράφει ο Ιωάννης Κρασσάς, Αντιστράτηγος ε. α.

Το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου.

«Ο αληθινός στρατιώτης πολεμάει όχι επειδή μισεί αυτό που είναι μπροστά του, αλλά επειδή αγαπά αυτό που είναι πίσω του». Γκίλμπερτ Τσέστερτον [(Gilbert Keith Chesterton),(1874-1936)], Βρετανός συγγραφέας και φιλόσοφος.

Οι συγκρούσεις των ανθρώπων ξεκίνησαν με την εμφάνιση τους επί της γης και εξακολουθούν μέχρι τις ημέρες μας. Κοινό χαρακτηριστικό όλων των εποχών αποτελεί η συνεχής προσπάθεια εξελίξεως των όπλων, για την απόκτηση πλεονεκτήματος έναντι του αντιπάλου. Όλα ξεκίνησαν με την εκσφενδόνιση της πέτρας πρώτα με το χέρι και μετά με την σφενδόνη. Το ακόντιο εξασφάλισε μεγαλύτερη ακρίβεια, η ανακάλυψη του τόξου έφερε τα πάνω κάτω, για να καταλήξουμε σήμερα στους διηπειρωτικούς πυραύλους. Οι ιστορικοί υποστηρίζουν ότι από τα τελευταία 4.200 χρόνια μόνο τα 150 ήσαν ειρηνικά. Η παγκόσμια ειρηνική συνύπαρξη αποτελεί το υπέρτατο αγαθό, αλλά είναι πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθεί, γιατί προϋποθέτει την ηθική και πνευματική τελείωση του ατόμου. Μετά την ανακάλυψη της ατομικής βόμβας, το ενδεχόμενο ενός θερμοπυρηνικού πολέμου δεν εμποδίζει τις χώρες που διαθέτουν πυρηνικά όπλα να προετοιμάζονται με ζήλο για ένα πόλεμο που επιθυμούν διακαώς να αποφύγουν. Η έλλειψη εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών δεν καθιστά εφικτή, ούτε την ολική καταστροφή τους, ούτε την επίτευξη μιας συμφωνίας προκειμένου να τεθούν υπό διεθνή έλεγχο, ώστε κανείς να μην μπορεί να τα χρησιμοποιήσει.

Οι πόλεμοι στη μεγάλη πλειονότητά τους, προκύπτουν από την αδυναμία επιλύσεως των διαφορών μεταξύ των κρατών μέσω του διαλόγου. Κάθε άνθρωπος διατηρεί την δική του αντίληψη περί του δικαίου και του τι είναι λογικό. Εάν όλοι είχαμε κοινά κριτήρια αξιολογήσεως, δεν θα υπήρχαν διαφωνίες και θα εξέλιπταν οι συγκρούσεις. Εφόσον υπάρχει αδυναμία συμφωνίας δια της πειθούς, οι άνθρωποι καταφεύγουν στην βία προκειμένου να επιβάλουν την θέληση τους με αυτούς που διαφωνούν.

Ειρήνη ή Πόλεμος.

Υφίσταται μια διάχυτη άποψη σε μέρος της ελληνικής κοινωνίας, ότι τα κράτη διακρίνονται στα καλά φιλειρηνικά και στα κακά φιλοπόλεμα. Όλα τα κράτη είναι καλά και κακά συγχρόνως και προσαρμόζουν τις συμπεριφορές τους προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους. Οι Ρωμαίοι διατύπωσαν το ρητό: «Εάν επιθυμείς την ειρήνη, να προετοιμάζεσαι για πόλεμο(Si vis pacem para bellum[1])». Η στρατιωτική ισχύς αποτελεί αποτρεπτικό παράγοντα του πολέμου. Η προοπτική εμπλοκής σε πολεμική αναμέτρηση, δημιουργεί αισθήματα ανησυχίας, τόσο για τους άμεσα εμπλεκόμενους στρατιωτικούς, όσο και για τους αμάχους. Από την στιγμή που θα αρχίσει ο πόλεμος, όλοι οι κάτοικοι και οι εγκαταστάσεις σε όλη την επικράτεια της χώρας αποτελούν δυνητικούς στόχους. Από το σύνολο των 198 κρατών(ανεξαρτήτων και αυτόνομων) που υπάρχουν στον πλανήτη μας, 39 δεν διαθέτουν ένοπλες δυνάμεις[2] και την ασφάλειά τους έχουν αναλάβει άλλα κράτη(η Γαλλία για το Μονακό, η Δανία για την Γροιλανδία)κ.ο.κ. Η ύπαρξη στρατιωτικής απειλής σε βάρος της ελευθερίας, της εδαφικής ακεραιότητας και της κυριαρχίας της χώρας, θέτει την ηγεσία αλλά και τους πολίτες προ ενός κλασικού διλήματος: **Συμβιβασμός ή Πόλεμος.**

Η πολεμική ετοιμότητα ενός κράτους είναι διαχρονικός στόχος που υπερβαίνει την τετραετία μιας κυβερνητικής θητείας, πρέπει να εντάσσεται στους στόχους της εθνικής στρατηγικής και να τυγχάνει της αποδοχής όλων των πολιτικών δυνάμεων. Ο Γάλλος Πρόεδρος Εμμανουέλ Μακρόν σε ένα έγγραφο με τίτλο «Στρατηγική Αναθεώρηση της Άμυνας και της Εθνικής Ασφάλειας», επισημαίνει: «Όλες οι δυνάμεις της εθνικής κοινότητας, η τοπική αυτοδιοίκηση, οι πολιτικές ομάδες, οι εταιρείες και η νεολαία εμπλέκονται στην ασφάλεια και την άμυνα της χώρας».

Ο πρέσβης του Ισραήλ στην Αθήνα Γιόσι Αμράνι (Yossi Amrani), σε συνέντευξή του την 21 Οκτ 2019 στην εφημερίδα "Καθημερινή" επεσήμανε: «Σύμφωνα με την ισραηλινή εμπειρία, δεν πρέπει να αναθέτεις σε τρίτους τα εθνικά συμφέροντα ή την εθνική άμυνά σου. Και το αναφέρω αυτό ως ένα μήνυμα σε εσάς και στους καλούς Κύπριους φίλους μας ότι, πρέπει να επενδύσετε στην εθνική ασφάλειά σας, να αναπτύξετε τις δικές σας εθνικές δυνάμεις και να καθιερώσετε τις συμμαχίες σας».

Ο πόλεμος αποτελεί όργανο της πολιτικής, είναι αποτέλεσμα πολιτικού σχεδιασμού, προκύπτει μετά από συγκεκριμένη πολιτική εκτίμηση και κηρύσσεται μετά από πολιτική απόφαση. Ο εκάστοτε πρωθυπουργός έχει την αποκλειστική ευθύνη για την εμπλοκή της χώρας σε στρατιωτικές επιχειρήσεις. Από τους 88 διατελέσαντες πρωθυπουργούς της Ελλάδος (κατόπιν εκλογών, μετά από στρατιωτικά κινήματα και υπηρεσιακοί[3]), την εμπλοκή της χώρας σε πόλεμο εναντίον άλλου κράτους αποφάσισαν τρεις: ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης[4](1897), ο Ελευθέριος Βενιζέλος[5](1912, 1913, 1917, 1919) και ο Ιωάννης Μεταξάς(1940). Οι πρωθυπουργοί Γεώργιος Παπανδρέου τον Δεκέμβριο του 1944 και οι: Κωνσταντίνος Τσαλδάρης[6], Δημήτριος Μάξιμος[7], Θεμιστοκλής Σοφούλης[8] και Αλέξανδρος Διομήδης[9] κατά την περίοδο από τον Απρίλιο του 1946 μέχρι τον Αύγουστο του 1949, διέταξαν την εκτέλεση στρατιωτικών επιχειρήσεων δια την καταστολή της ένοπλης κομμουνιστικής ανταρσίας. Τον Ιούλιο του 1974, κατά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, παρότι υπήρξαν συγκρούσεις μεταξύ ελληνικών και τουρκικών στρατιωτικών δυνάμεων, δεν κηρύχθηκε πόλεμος μεταξύ των δύο χωρών. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος απέστειλε στην Μεσημβρινή Ρωσία(σημερινή Ουκρανία) το Α΄ Σώμα Στρατού(24.000 άνδρες) για να πολεμήσει στο πλευρό των Γάλλων κατά των Μπολσεβίκων, από τον Ιανουάριο έως τον Ιούνιο του 1919. Το 1950, επί πρωθυπουργίας Νικολάου Πλαστήρα η Ελλάδα απέστειλε στο πόλεμο της Κορέας το Εκστρα-τευτικό Σώμα Ελλάδος(ΕΚΣΕ) δυνάμεως 1.000 ανδρών και ένα Σμήνος Μεταφορικών Αεροσκαφών[7 C-47(Ντακότα) και 67 άνδρες]]. Η επιλογή προσφυγής στην χρήση στρατιωτικής δυνάμεως, θα είναι καταστροφική εάν δεν έχει προηγηθεί η κατάλληλη ψυχολογική και υλική προπαρασκευή. Η προετοιμασία αφορά όλο το πληθυσμό, το σύνολο των δομών του κράτους (δημοσίων και ιδιωτικών) και φυσικά τις Ένοπλες Δυνάμεις(ΕΔ), το αξιόμαχο

των οποίων αποτελεί διαδικασία επίπονη, δαπανηρή, χρονοβόρα και όχι ιδιαίτερα δημοφιλή.

Προετοιμασία των Πολιτών.

α. Ψυχολογική.

Η αποδοχή εκ μέρους της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων, ότι θα πρέπει προς υπεράσπιση της πατρίδος, να θυσιάσουν εάν απαιτηθεί και τη ζωή τους ακόμη, αποτελεί το θεμέλιο της προς πόλεμο προπαρασκευής. Το καθήκον αυτό έρχεται σε σύγκρουση με το αίσθημα αυτοσυντηρήσεως που ενυπάρχει σ' όλους τους ανθρώπους. Όσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος, τόσο μεγαλύτερη ψυχική και πνευματική προσπάθεια απαιτείται για τον έλεγχο του ενστίκτου επιβιώσεως. Η προετοιμασία των πολιτών πρέπει να είναι συνεχής και να διεξάγεται με όλα τα μέσα, σέ όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες. Όσο εντονότερη είναι η προσπάθεια, τόσο τονώνετε η ζωτική αρετή που αποδίδεται με τις λέξεις «ηθικό ή φρόνημα» και απορρέει από τον πατριωτισμό, τη θρησκευτική πίστη, την ιδεολογία και την πεποίθηση προς το δίκαιο του αγώνος.

Ο πατριωτισμός υπάρχει στην ψυχή όλων των ανθρώπων, αποτελεί το βασικό συστατικό της εθνικής ενότητας και είναι υπεράνω των κομματικών ιδεολογιών. Η γένεση του πατριωτικού αισθήματος ξεκινάει από την οικογένεια, η οποία φέρει την κύρια ευθύνη διαπλάσεως του χαρακτήρος των παιδιών και την καλλιέργεια του αισθήματος αγάπης προς την πατρίδα. Την σκυτάλη στην συνέχεια αναλαμβάνουν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές. Οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης(MME), η πνευματική ηγεσία της χώρας, κυρίως όμως οι κυβερνώντες φέρουν μεγάλη ευθύνη για την διατήρηση και τη τόνωση της πατριωτικής φλόγας.

Ο Αισχύλος [10] στο δραματικό του έργο Πέρσες(στίχος 400), που εξιστορεί την ναυμαχία της Σαλαμίνας γράφει: «ἼΩ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε, ἔλευθεροῦτε πατρίδ', ἔλευθεροῦτε δὲ παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῶν ἔδη, θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών». «Τέκνα των Ελλήνων προχωρείτε. Ελευθερώστε την Πατρίδα, τα παιδιά, τις γυναίκες, τους ναούς των πατρῶν θεῶν, τους τάφους των προγόνων. Τώρα υπεράνω όλων ο αγώνας». Ο μέγας αρχαίος Έλληνας τραγωδός επικαλείται την αγάπη για την πατρίδα, την οικογένεια, τα ιερά των θεῶν και τους τάφους των προγόνων για την τόνωση του πολεμικού φρονήματος. Ο πατριωτισμός προέρχεται

από την αγάπη για ότι αξίζει να αγωνιστούμε, σε αντίθεση με τον εθνικισμό που τροφοδοτείται από το μίσος προς τον εχθρό.

β. Πρακτική.

Κάθε πολίτης οφείλει να γνωρίζει ποιες είναι οι υποχρεώσεις τους σε περίπτωση κηρύξεως πολέμου, είτε επιστρατευθεί, είτε παραμείνει στα μετόπισθεν. Σε περίπτωση που δεν οφείλει εκ του νόμου να προσφέρει συγκεκριμένες υπηρεσίες, θα πρέπει να προσφέρει εθελοντικές. Η οργάνωση των εθελοντικών οργανώσεων αποτελεί και κρατική ευθύνη.

Λειτουργία του Κρατικού Μηχανισμού.

Η αποδοτική λειτουργία του κράτους αφορά το σύνολο της Δημοσίας Διοικήσεως και όλους τους κρατικούς οργανισμούς και επιχειρήσεις. Κατά την ειρηνική περίοδο η αποτελεσματικότητα της κρατικής μηχανής αξιολογείται στα καταστροφικά φυσικά φαινόμενα (έντονες χιονοπτώσεις, κατακλυσμιαίες βροχές, σεισμοί, πυρκαγιές). Η δοκιμασία όμως ενός πολέμου είναι παρασάγγας πιο απαιτητική και οι συνέπειες μιας ήττας ανυπολόγιστες. Στην χώρα μας η εξάλειψη των «χρόνιων παθογενειών» του κρατικού μηχανισμού, προσκρούει στο πολιτικό κόστος που θα προέλθει από την αξιολόγηση του προσωπικού, την αξίωση για περισσότερη προσπάθεια, την υποβολή σε μεγαλύτερες θυσίες, την αύξηση των απολαβών των εργατικών υπαλλήλων και τον έλεγχο όσων υστερούν στην εκτέλεση των καθηκόντων τους. Η αναγνώριση της υπεροχής δεν καταργεί την ισότητα των πολιτών που κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα της Ελλάδος. **Η ισοπέδωση όμως εμποδίζει την διάκριση, την βελτίωση, την επιβράβευση και πάνω από όλα συνιστά την χειρότερη μορφή αδικίας**

Ένοπλες Δυνάμεις.

Ο πόλεμος δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Όλες οι ενέργειες των ενόπλων δυνάμεων εκπορεύονται από την πολιτική ηγεσία και στην συνέχεια, υπό μορφή στρατιωτικών διαταγών, διαχέονται μέχρι του τελευταίου στρατιώτου. Η πολεμική νίκη βοηθά στην επίτευξη πολιτικών στόχων, στα πλαίσια της υλοποιήσεως των στόχων της εθνικής στρατηγικής όπως προσδιορίζονται από τις κυβερνήσεις.

Στην πλέον πρόσφατη έκδοση της «Λευκής Βίβλου» για τις Ένοπλες Δυνάμεις η οποία εκδόθηκε τον Ιανουάριο του 2015 από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, αναφέρονται τα εξής: «Η Πολιτική Εθνικής Άμυνας (ΠΕΑ) είναι τμήμα της Εθνικής Στρατηγικής και προδιαγράφει τον τρόπο χρησιμοποίησης της εθνικής αμυντικής ισχύος και χειρισμού των ευρύτερων αμυντικών θεμάτων». Θέτει ως πρώτη στόχευσή της: «Την διατήρηση της εθνικής ακεραιότητας, της κυριαρχίας, ανεξαρτησίας και ισχύος και ως εκ τούτου την υπεράσπιση του χερσαίου, θαλάσσιου, και εναέριου εθνικού χώρου και κατ' αυτό τον τρόπο, της εθνικής ασφάλειας». Η Πολιτική Εθνικής Αμύνης συντάσσεται σύμφωνα με τις προβλέψεις της κείμενης νομοθεσίας, από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, ενώ υπεύθυνο για την έγκριση και την έκδοσή της είναι το Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Αμύνης (ΚΥΣΕΑ)[11].

Ο πόλεμος αποτελεί πράξη βίας, η οποία αποσκοπεί στο να εξαναγκασθεί ο αντίπαλος να υποκύψει στην θέλησή μας. Η στρατιωτική βία αποτελεί το αποκλειστικό μέσο διεξαγωγής του πολέμου», η οποία δεν είναι ούτε ανεξέλεγκτη ούτε τυφλή. Η χρήση της προέρχεται από πληθώρα μέσων από ξηρά, θάλασσα και αέρα, προϋποθέτει πολυεπίπεδη λεπτομερή σχεδίαση και πληθώρα συντονισμών και δεν δύναται σε καμία περίπτωση να αποτελέσει αποτέλεσμα αυτοσχεδιασμού. Το αξιόμαχο των ΕΔ αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στην αποστολή τους. Η επιχειρησιακή ετοιμότητα των Ενόπλων Δυνάμεων

αποτελεί μετρήσιμο μέγεθος και είναι το αποτέλεσμα του γινομένου των εξής 5 παραγόντων:

1. Του αριθμού του προσωπικού.
2. Των διατιθέμενων μέσων.
3. Του επιπέδου εκπαίδευσης.
4. Του ηθικού.
5. Της πειθαρχίας.

Εάν ένας εκ των παραγόντων μειωθεί ή μηδενιστεί τότε και ο βαθμός της επιχειρησιακής ετοιμότητας μειώνεται ή μηδενίζεται αντιστοίχως. Το χαμηλό ηθικό συνετέλεσε στη κατάρρευση του γαλλικού στρατού κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, θεωρούμενου ενός εκ των ισχυρότερων παγκοσμίως. Υπάρχουν στοιχεία τα οποία δεν επιδέχονται αμφισβήτηση π.χ ο αριθμός των στρατευμάτων, ή των οπλικών συστημάτων. Το επίπεδο εκπαίδευσης και η συντήρηση των μέσων πρέπει να επιβεβαιώνονται με την διενέργεια λεπτομερών επιθεωρήσεων, ειδάλλως οι επιδόσεις του προσωπικού και η λειτουργικότητα των όπλων και των μηχανημάτων θα είναι πλασματική. Η εμπιστοσύνη προς τους ηγήτορες η οποία επιδρά καταλυτικά στο ηθικό και στην πειθαρχία απαιτεί πιο ενδελεχείς εκτιμήσεις και συνεχή μέριμνα. Οι εκπτώσεις στην βαθμολόγηση των κριτηρίων αξιολογήσεων θα μας θέσει προ δυσάρεστων εκπλήξεων.

Η στρατιωτική μας ισχύς είναι άμεσα συνδεδεμένη με το μέγεθος του πληθυσμού Το Δημογραφικό συνιστά το σοβαρότερο εθνικό θέμα, διότι συνδέεται άμεσα με την επιβίωση μας ως έθνους. Ο λαός αποτελεί ένα από τα τρία συστατικά στοιχεία του κράτους, μαζί με την επικράτεια και την εξουσία. Χωρίς λαό δεν υφίσταται κράτος.

Οι στρατιωτικοί ορκίζονται να υπερασπίζονται μέχρι της τελευταίας ρανίδος(σταγόνα) του αίματός των τις σημαίες, ενώ οφείλουν να μάχονται και να θυσιάζονται αλλά να μην παραδίδονται. Δεν υπάρχουν εκπτώσεις στην εκτέλεση της αποστολής τους, οι οποίες να τούς επιτρέπουν να ενεργούν μέχρι του σημείου που δύνανται, ή είναι ανθρωπίνως δυνατόν. Η προσέλκυση των βέλτιστων για την στελέχωση των ΕΔ δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς αξιοκρατία, μέριμνα για το προσωπικό και καλές αμοιβές.
Η ποιότητα πάντα κοστίζει.

Για να αντιμετωπίσουμε τις απειλές κατά της χώρας μας που προέρχονται από την Τουρκία[12], πέρα από τις αμυντικές συμφωνίες με τους παραδοσιακούς μας συμμάχους, οφείλουμε να επιδιώξουμε πάση θυσία την ποιοτική αναβάθμιση των ΕΔ, η οποία μπορεί να επιτευχθεί με την εφαρμογή αυστηρών κριτηρίων αξιολογήσεως. Στις ΗΠΑ στην Σχολή Αξιωματικών του Στρατού (West Point), αποφοιτούν οι 1.000 από του 1.300 που εισέρχονται, ενώ το 15% των νεοσυλλέκτων αποτυγχάνει να περατώσει την βασική εκπαίδευση. Ο Μέγας Αλέξανδρος ο οποίος κατέστησε την Ελλάδα υπερδύναμη για μοναδική φορά στην ιστορία της και προσέδωσε οικουμενικότητα στον ελληνικό πολιτισμό, ήταν υποστηρικτής της αριστείας. Οι αμοιβές των ανδρών του συνδέονταν με το προσφερόμενο έργο. Οι οπλίτες στα άκρα της μακεδονικής φάλαγγος ελάμβαναν μεγαλύτερο μισθό από τους υπόλοιπους, γιατί ήσαν υπεύθυνοι για την στοίχιση των ζυγών και τον ρυθμό προχωρήσεως. Βλέπε σχετικό άρθρο: 'Η Στρατιά του Μεγάλου Αλεξάνδρου'.

Η Δόξα των Ψαρών του Νικηφόρου Λύτρα.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.

Μέχρι σήμερα δεν έχει ευρεθεί υποκατάστατο της στρατιωτικής ισχύος. Ο πόλεμος δεν παράγει πολιτισμό, αλλά υπάρχουν αξίες, για τις οποίες οι πολιτισμένοι άνθρωποι θα πρέπει να πολεμήσουν, αν δεν

επιθυμούν να χαθούν. Ο ασφαλέστερος τρόπος υπερασπίσεως της εδαφικής κυριαρχίας και της εθνικής ανεξαρτησίας επιτυγχάνεται δια των Ενόπλων Δυνάμεων οι οποίες αποτελούν το έσχατο, αλλά το πειστικότερο των επιχειρημάτων κατά την άσκηση της εξωτερικής πολιτικής.

Τα εθνικά θέματα απαιτούν εθνική συναίνεση, ειδάλως γίνονται εύκολα αντικείμενο δημαγωγικής εκμεταλλεύσεως, σε όσους αγνοούν τα δεδομένα, υπεραπλουστεύουν τις συνέπειες, αρέσκονται στην συνθηματολογία, ασπάζονται το μύθο και απορρίπτουν το γεγονός.

Ο Ρωσο-ουκρανικός πόλεμος επαλήθευσε με τον πλέον σαφή τρόπο, ότι η ψυχή το σώμα και οι ικανότητες του στρατιώτου αποτελούν τον πυρήνα της αμύνης της χώρας. Ο μαχητής λειτουργεί όπως το κύτταρο, η καλή υγεία του οποίου θωρακίζει την άμυνα του οργανισμού.

Ο ανθρώπινος παράγοντας είναι το βασικό κριτήριο των πολέμων και η ανθρώπινη θέληση αποτελεί το μυστικό της νίκης. Η χαλάρωση του πατριωτικού αισθήματος ελαττώνει σημαντικά της πιθανότητες νίκης. Όσοι επιτρέπουν ή συμβάλλουν στην κατάπτωση και στον εκφυλισμό του πατριωτικού αισθήματος, διαπράττουν ασυγχώρητο έγκλημα κατά της πατρίδος.

Ο ιστορικός ρεαλισμός έχει δείξει ότι με την πάροδο του χρόνου το διεθνές δίκαιο υποτάσσεται στο τετελεσμένο γεγονός. Οποιαδήποτε εδαφική κατάκτηση διαρκέσει επί πολύ, καθίσταται τελικά νομότυπη.

Από την στιγμή που οι άνθρωποι αποδέχονται ότι η ελευθερία της πατρίδος υπερβαίνει την πρόσκαιρη παρουσία τους επί της γης, τότε τα έθνη δεν χάνονται και αποτελεί την κυρία αιτία που εξακολουθούμε να υπάρχουμε ως λαός από το λυκαυγές(αυγή) της ιστορίας. Για να το επιτύχουμε θα πρέπει να αναζητήσουμε τον ηρωισμό που έχουμε μέσα μας. Ο ηρωισμός αποτελεί την δύναμη που μπορεί να διασπάσει τον πυρήνα της ψυχής και να απελευθερώσει την ενέργεια που απαιτείται ώστε να γίνουν τα αδύνατα δυνατά. Όταν Κανάρης αποφάσισε να πυρπολήσει την τουρκική ναυαρχίδα είπε στον εαυτόν του: **«Κωνσταντή ετοιμάσου να πεθάνεις».**

Η ελευθερία της Ελλάδος δεν μας παραχωρήθηκε, αλλά κατακτήθηκε με πράξεις ηρωισμού και ανδρείας των προγόνων μας, που είχαν όλες ένα κοινό χαρακτηριστικό, την περιφρόνηση προς τον θάνατο. Η επιτυχής έκβαση της επαναστάσεως του 1821 και η απελευθέρωση στην συνέχεια

των υπόδουλων αδελφών μας, υπήρξε αποτέλεσμα ενόπλων αναμετρήσεων με τεράστια προσφορά αίματος.

Έχουμε υποχρέωση να ευγνωμονούμε στο διηνεκές τις γενιές των πατεράδων και των παππούδων μας, οι οποίοι αγωνίσθηκαν και κράτησαν την Ελλάδα όρθια και ελεύθερη στη δίνη συνεχόμενων μεγάλων πολέμων. Ανήκουν στην πλειονότητα τους στις γενιές που στερήθηκαν τα αναγκαία και μεγάλωσαν με τα στοιχειώδη. Είχαν όμως μια φλόγα στην καρδιά, η οποία τους παρακινούσε να θέλουν να πολεμήσουν για την Ελλάδα, όχι γι' αυτά που τους προσέφερε, αλλά γιατί ήταν η μάνα πατρίδα.

Η ασφάλεια θωρακίζει την ειρήνη, ενώ η ανασφάλεια οδηγεί προς τον πόλεμο.

«Ηττημένος είναι μόνο εκείνος ο οποίος αποδέχεται την ήττα του».

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Κρασσάς.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ.

[1] Ο διακεκριμένος Βρεττανός δημοσιογράφος και ιστορικός Λίντλ Χάρτ, γνωστός στους περισσότερους από τα βιβλία του, «Η Ιστορία το Β' ΠΠ» και «Η άλλη πλευρά του λόφου», στο βιβλίο του «Αποτροπή ή Άμυνα», που έγραψε το 1959, θεωρεί ορθότερη την διατύπωση: «Εάν επιθυμείς την ειρήνη, να κατανοήσεις τον πόλεμο». Ο Χάρτ θεωρεί ότι η μελέτη των πολέμων και η αποδοχή ορισμένων θεμελιωδών αρχών που τούς διέπουν, μπορούν να μας βοηθήσουν να αποφύγουμε μια μη αναγκαία πολεμική αναμέτρηση.

[2] Κράτη που δεν διαθέτουν Ένοπλες Δυνάμεις: Αγία Λουκία (Καραϊβική), Ανδόρα, Αρούμπα(Καραϊβική), Βανουάτου(ΒΔ Αυστραλίας), Βατικανό, Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες(Καραϊβική), Γροιλανδία(Δανίας), Γρενάδα, Γαλλική Πολυνησία, Ισλανδία, Νέα Καληδονία(Δυτικά Αυστραλίας-Γαλ-λία), Κιριμπάτι(Νότιος Ειρηνικός Ωκεανός), Νήσοι Κέϊμαν (Ηνωμένο Βασίλειο), Κόστα Ρίκα, Νήσοι Κούκ (Νέα Ζηλανδία), Κουρασάο(Καραϊβική-Ολλανδία), Λιχτενστάιν, Ντομίνικα(Καραϊβική), Μακάο (Κίνα), Άγιος Μαρίνος, Νήσοι Μάρσαλ(ΒΑ Αυστραλίας), Μαυρίκιο(Ινδικός Ωκεανός Ανατολικά Μαδαγασκάρης), Ομόσπονδες Πολιτείες Μικρονησίας(ΒΑ Γουινέας Ειρηνικός Ωκε-

ανός), Μονακό, Μοντσερράτ(Καραϊβική), Ναουρού (ΒΔ Αυστραλίας), Νιούε (Νέα Ζηλανδία), Παλάου(ΒΑ Γουινέας), Παναμάς, Πουέρτο Ρίκο(ΗΠΑ), Σαμόα (Ν Ειρηνικός), Σβάλμπαρτ (Δυτικά Γροιλανδίας-Νορβηγία), Νήσοι Σολωμόντος (Β Αυστραλίας), Τουβαλού(ΒΔ Αυστραλίας), Νήσοι Φερόε (Δανία), Νήσοι Φώκλαντ(Η.Β).

[3] Η Υπηρεσιακή Κυβέρνηση δεν προκύπτει από εκλογές, ούτε έχει λάβει ψήφο εμπιστοσύνης από το κοινοβούλιο. Είναι μικρής διάρκειας με σκοπό την διενέργεια εκλογών και κατά κανόνα δεν αποτελείται από πολιτικούς.

[4] Ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης (Λαγκάδια Αρκαδίας 1824-Αθήνα 1905), διετέλεσε 5 φορές πρωθυπουργός της Ελλάδος και κήρυξε τον ατυχή πόλεμο του 1897 κατά της Τουρκίας.

[5] Ο Ελευθέριος Βενιζέλος κήρυξε τον Α΄(κατά της Τουρκίας) και Β΄(κατά της Βουλγαρίας) Βαλκανικούς Πόλεμους, συμμετείχε στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο με την Γαλλία, το ΗΒ και την Ρωσία(Αντάντ) κατά (Γερμανίας, Αυστροουγγαρίας και Οθωμανικής Αυτοκρατορίας) και ξεκίνησε τον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1919-1922.

[6] Ο Κωνσταντίνος Τσαλδάρης(Αθήνα 1884-1970), Διετέλεσε πρωθυπουργός από 18 Απρ 1946 έως 24 Ιαν 1947 και από 29 Αυγ 1947 έως 7 Σεπ 1947.

[7] Ο Δημήτριος Μάξιμος (Πάτρα 1873-Αθήνα 1955), οικονομολόγος και πολιτικός Διετέλεσε πρωθυπουργός από 24 Ιαν 1947 έως 29 Αυγ 1947.

[8] Ο Θεμιστοκλής Σοφούλης (Σάμος 1860-Αθήνα 1949), Διετέλεσε πρωθυπουργός από 7 Σεπ 1947 έως 24 Ιουν 1949. Υπήρξε κεντρικός φιλελεύθερος πολιτικός και επωμίσθηκε το μεγαλύτερο βάρος διεξαγωγής του εμφυλίου πολέμου.

[9] Ο Αλέξανδρος Διομήδης(Αθήνα 1875-1950), δικηγόρος οικονομολόγος, συγγραφέας, υπήρξε ο πρώτος Διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος. Διετέλεσε πρωθυπουργός από 24 Ιουν έως 6 Ιαν 1950.

[10] Ο Αισχύλος (Ελευσίνα 525 π.Χ.-Γέλα Σικελία 456 π.Χ) μαζί με τον Σοφοκλή και τον Ευριπίδη θεωρούνται οι μεγάλοι Έλληνες τραγικοί ποιητές της αρχαιότητας. Ο Αισχύλος που κέρδισε 28 πρώτες νίκες στους διαγωνισμούς των μεγάλων Διονυσίων, επέλεξε στο επιτύμβιο του τάφου του να μνημονεύεται ότι πολέμησε στο Μαραθώνα και όχι για την πολιτιστική του προσφορά.

«Αίσχυλον Εύφορίωνος Ἀθηναῖον, - τόδε κεῦθει, μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας,- ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἄν εἴποι,- καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος».

«Τον γιο του Ευφορίωνα τον Αθηναίο Αισχύλο-κρύβει νεκρόν το μνήμα αυτό της Γέλας με τα σάρια- την άξια νιότη του θα μας πει το άλσος του Μαραθῶνος-κι ο μακρυμάλλης Μήδος οπού καλά την ξέρει».

[11] Στις θεμελιώδεις στοχεύσεις της ΠΕΑ περιλαμβάνονται επίσης: «Η συμβολή στην υπεράσπιση της κρατικής υπόστασης, της ανεξαρτησίας και της ασφάλειας της Κυπριακής Δημοκρατίας, στο πλαίσιο της στρατηγικής συνεργασίας των δύο χωρών στον ενιαίο γεωγραφικό χώρο της Ανατολικής Μεσογείου. Πέραν των ανωτέρω στόχων, βασική επιδίωξη της χώρας αποτελεί η διαφύλαξη της ειρήνης και της σταθερότητας στη ΝΑ Ευρώπη, στην Ανατολική Μεσόγειο και στις λοιπές περιοχές ιδιαίτερου ενδιαφέροντος».

[12] Όσον αφορά τα Ελληνοτουρκικά, η χώρα μας αναγνωρίζει ως μόνη διαφορά με την Τουρκία, την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος, όπως αυτή ορίζεται από τους κανόνες του δικαίου της θαλάσσης. Η Τουρκία από την πλευρά της αμφισβητεί:

i. Το δικαίωμα επεκτάσεως της ελληνικής αιγιαλίτιδος ζώνης (χωρικών υδάτων) στα 12 ναυτικά μίλια, θεωρώντας μια τέτοια ενέργεια ως αιτία πολέμου (casus belli).

ii. Το εύρος του ελληνικού εθνικού εναερίου χώρου.

iii. Την ελληνική κυριότητα σε αριθμό νησίδων. Η Τουρκία αμφισβητεί την κυριαρχία 152 ελληνικών νησίδων και μικρονησίδων, (140 στο Αιγαίο, και 12 στο κρητικό Πέλαγος).

iv. Τα θαλάσσια σύνορα.

v. Τις ελληνικές αρμοδιότητες στο ελληνικό FIR (Περιοχές Πληροφοριών Πτήσεως) και εντός της περιοχής ευθύνης της για θέματα έρευνας και διάσωσης. Η Τουρκία αξιώνει επίσης την αποστρατικοποίηση των νήσων του Ανατολικού Αιγαίου.

Η Τουρκία με την ανυπόστατη συμφωνία της με την Λιβύη(27 Νοε 2019) επιδιώκει να οικειοποιηθεί την Ελληνική Υφαλοκρηπίδα και την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) της Κρήτης της Ρόδου και της Καρπάθου. Οι συνολικές διεκδικήσεις της Τουρκίας αφορούν στην κυριαρχία μέχρι του 25ου μεσημβρινού, δηλαδή επί του μισού Αιγαίου, τόσο από πλευράς εκμεταλλεύσεως φυσικών πόρων όσο και από απόψεως ελέγχου.

Η Τουρκία με το Σχέδιο της «Γαλάζιας Πατρίδας» φιλοδοξεί να εξουσιάσει ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο, όπως συνέβαινε έως το 1918, πριν από την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, μετά την λήξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Η πατρίδας μας δεν έχει καταθέσει ακόμη στον ΟΗΕ τα όρια των θαλασσιών ζωνών, παρόλο που η Τουρκία το έχει ήδη πράξει.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

1. Λευκή Βίβλος των Ενόπλων Δυνάμεων, ΥΠΕΘΑ 2015.
2. Παναγιώτης Κονδύλης, «Η Θεωρία του Πολέμου», Εκδόσεις ΘΕΜΕΛΙΟ, Αθήνα 1997.
3. Karl Von Clausewitz, «Πέρι Πολέμου», Εκδόσεις Τζηρίτα, Αθήνα, 1960.
4. Louis BERTEIL, «Από τον Κλαούζεβιτς μέχρι του Ψυχρού Πολέμου». Συμπληρωματικά Εκδόσεις ΓΕΣ, Αθήνα 1962.
5. Liddell Hart, **Αποτροπή του Πολέμου, η Άμυνα (Deterrent or Defense)**, Εκδόσεις ΓΕΣ, Αθήνα 1962.

Πηγή : <https://www.istorikadromena.gr/>